

det have stor Betydning at have en rationel Kaninavl, og det kunde der hjælpes til, hvis Staten støttede den Organisation af Kaninavlere, der findes her i Landet, ligesom man støtter andre Organisationer, med et passende Tilskud. Der kunde derigennem udbredes Kendskab til Kaninavl, som ganske afgjort har haft overordentlig stor Betydning i andre Lande. Hvor man har haft Ernæringsvanskeligheder, har en udbredt Kaninavl sikkert været til stor Støtte for de paagældende.

Jeg vil dernæst tillade mig at gøre den højtærede Forsvarsminister opmærksom paa et Spørgsmaal vedrørende Orlogsværftet. Det er naturligt, at en Institution som Orlogsværftet, der beskæftiger en Mængde Arbejdere, ogsaa maa beskæftige mange Arbejdere, som er løst knyttede til Værftet, saaledes som det vil være Tilfældet, naar Folk bliver antaget en Dag og afslutter deres Arbejde og faar Lønnen udbetalt, naar de gaar. Der er ikke noget at sige til, at Folk er saa løst knyttede til Staten. Men det er urimeligt, naar saakaldte løse Arbejdere, som i et Antal af f. Eks. 50 har været beskæftigede ved Statens Arbejde i 2—4—6—8—10 Aar og paa en Maade er blevet faste Arbejdere, behandles akkurat paa samme Maade som de andre, der har Arbejde en enkelt Dag, maaske et Par Dage, hvorefter de gaar igen og er borte fra Statens Arbejde i lang Tid. Naar Forholdet udvikler sig paa den Maade, at de vedkommende arbejder ved Statens Arbejde i en Aarrække, vilde det være naturligt — saaledes er det i private Virksomheder — at betragte de vedkommende som en Art faste Arbejdere. Man kan naturligvis sige, at Staten af Hensyn til Pensionsbyrden ikke kan gaa ind paa en saadan Betragtning. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Pension erkender vel ogsaa adskillige af dem, at de, da de for manges vedkommende er kommet til Statens Arbejde i en senere Alder, ikke kan opstille Krav i saa Henseende, men der er mange andre Omraader, paa hvilke de føler sig brøstholdne, f. Eks. med Hensyn til Dyrtidstillæg og med Hensyn til Lønnens Udbetaling, idet de hver Dag skal staa opstillet sammen med flere Hundrede andre Arbejdere, som kun har arbejdet ved Statens Arbejde en enkelt Dag, og vente timevis paa at faa udbetalt deres Løn, thi naturligvis tager det Tid, inden saa mange Mennesker bliver betjent. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister, at man overfor Arbejdere, som har arbejdet i en Aarrække ved Sta-

tens Arbejde, i nogen Maade lemper sig' saa at disse Folk dog kan nyde nogle af de Fordele, som de faste Arbejdere har, at de ikke altid skal staa i Række med dem, der kun arbejder en enkelt eller nogle Dage om Ugen ved Statens Arbejde.

Endvidere vil jeg henstille til den højtærede Forsvarsminister, om det ikke var muligt at finde Midler til at raade Bod paa den Plage, som Indkvarteringsbyrden er for en Del af Amager. Jeg talte herom i Fjor, og jeg erkender, at den højtærede Forsvarsminister i nogen Grad har raadet Bod paa Tilstanden for en Del af Landsbyernes Vedkommende, nemlig for Tømmerup, Ullerup og Taarnby, idet man har bygget faste Lejre; men en By, som ikke har mærket til nogen Lettelse i denne Byrde, er den lille By Dragør, som lige siden Krigens Begyndelse har haft Besværet af Indkvarteringen. Naar man har bygget faste Lejre, forekommer det mig, at man kunde have bygget saa rigeligt, at der havde været Plads ogsaa til dem, som det har været nødvendigt at indkvartere i Dragør. Dragør er for den ældre Dels Vedkommende en By, der væsentligt behos af Smaakaarsfolk, for hvem Indkvarteringen er en i høj Grad trykkende Byrde, og den føles af dem som en Art Uret, som en Slags ekstra Skattebyrde, de maa bære fremfor den Del af Befolkningen, som ikke bor paa de Steder, hvor det har været nødvendigt at have Soldater liggende. Jeg vil da anmode den højtærede Minister om at være lydhør overfor Andragender herfra; de er blevet forebragt Gang paa Gang, og jeg indrømmer, at Ministeren paa forskellige Omraader har gjort Indrømmelser, men i det store og hele har man bibeholdt denne Indkvartering.

At Tilførslerne til Landet er stoppet, og at der paa mange Maader har vist sig overordentlige Vanskeligheder i saa Henseende, har bevirket, at man paa forskellige Omraader selv har maattet fremsætte Levnedsmidler, og jeg vil derfor gerne spørge, om man er opmærksom paa, at der er to Fødemidler, som er i høj Grad nødvendige for Befolkningen, nemlig Byggryn og Havregryn, som Befolkningen er vant til at bruge i store Mængder, men for hvis Fremskaffelse Vanskelighederne er stadig stigende. Det er formentlig saaledes, at man sørger for at fremskaffe disse Produkter, at vi selv fremstiller dem. Jeg er ikke i Stand til at udøve nogen Kritik i saa Henseende, og jeg vil blot fremsætte det Spørgsmaal, om man har